

Αριθμός απόφασης: 602 /2013
(Αριθμός κατάθεσης αιτήσεων 1350Ασφ404/2013,
1351Ασφ405/2013 και 1352Ασφ406/2013)
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΣΕΡΡΩΝ
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Αικατερίνη Ντόκα, Πρόεδρο Πρωτοδικών.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, στις Σέρρες στις 30 Σεπτεμβρίου 2013, για να δικάσει τις με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1350Ασφ404/2013, 1351Ασφ405/2013 και 1352Ασφ406/2013 αιτήσεις, με αντικείμενο την προσωρινή επιδίκαση απαίτησης από συγγενικά δικαιώματα, μεταξύ :

Α] ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ», με το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ – GRAMMO ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στο Δήμο Φιλοθέης Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου Θεσσαλονίκης Χρήστου Ματσιώρη, ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1]Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία , που εδρεύει στις και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου της δικηγόρου Σερρών Αλέξανδρου Χατζηδημητρίου, ο οποίος κατέθεσε σημείωμα, 2]Μαρίας Τάνη, κατοίκου Σερρών και 3]Χρήστου Φέκα, κατοίκου Σερρών, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν.

Β] ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ», με το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ – GRAMMO ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στο Δήμο Φιλοθέης Αττικής

και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου Θεσσαλονίκης Χρήστου Ματσιώρη, ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1] Της με την επωνυμία

που εδρεύει στις και εκπροσωπείται νόμιμα, 2] κατοίκου και 3] της με την επωνυμία

που εδρεύει στις και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν διά του πληρεξουσίου τους δικηγόρου, ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

Γ]ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEA – GRAMMO ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ», με το διακριτικό τίτλο «GEA – GRAMMO ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στο Δήμο Φιλοθέης Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου Θεσσαλονίκης Χρήστου Ματσιώρη, ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1] Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία, που εδρεύει στις και εκπροσωπείται νόμιμα, 2] , 3] , κατοίκου , 4] κατοίκου και 5]

, κατοίκου, εκ των οποίων ο τέταρτος καθ' ου δεν παραστάθηκε ενώ οι λοιποί παραστάθηκαν διά του πληρεξουσίου τους δικηγόρου, ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ των υποθέσεων στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παριστάμενων διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι με αρ. καταθ. 1350Ασφ404, 1351Ασφ405 και 1352Ασφ406/2013 αιτήσεις πρέπει να συνεκδικασθούν, δεκτού γενομένου του σχετικού αιτήματος των καθ' ων, καθόσον πρόκειται για εκκρεμείς δίκες με διάδικο την

ίδια αιτούσα και κοινή νομική αιτία και από τη συνεκδίκαση επιτυγχάνεται μείωση των εξόδων (αρθ. 246 ΚΠολΔ).

Η αιτούσα με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου της δικηγόρου, που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης, ελλείπει τήρησης πρακτικού συνεδρίασης, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της υπό στ. Α αίτησης (με αρ. καταθ. 1350Ασφ404/2013) ως προς τους 2^ο και 3^ο των καθ' ων, πριν το Δικαστήριο προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Επομένως, ως προς αυτούς η αίτηση θεωρείται πως δεν ασκήθηκε και η εκκρεμής δίκη καταργείται (άρθρα 294, 295 παρ. 1 και 297 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται κατ' αναλογία και στην προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων).

Από τη με αρ. 897γ/15.7.2013 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου αυτού προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της με αρ. καταθ. 1352Ασφ406/2013 αίτησης με κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 3.9.2013 επιδόθηκε νόμιμα στον τέταρτο καθ' ου Κατά τη δικάσιμο εκείνη, με την παρουσία όλων των διαδίκων, η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της απόφασης δικάσιμο, κατά την οποία ο ως άνω τέταρτος καθ' ου δεν εμφανίσθηκε και συνεπώς πρέπει να δικασθεί ερήμην, η συζήτηση όμως θα προχωρήσει σαν να ήταν και αυτός παρών (άρθρα 687 παρ. 1, 690 παρ. 1 και 691 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. Ν 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 Ν 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή

εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Ν 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες, οι οποίες απαριθμούνται αποκλειστικά κι όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. Ν 2121/1993. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοια δε θεωρείται, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή, που καθιερώνεται με την ανωτέρω διάταξη του Ν 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μία φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός μεν των μουσικών-ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να προβάλουν της σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές, που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, βάσει των άρθρων 55 § 1β, 58 και 32 § 1 του ίδιου νόμου, γίνεται καταρχάς σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού, που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου.

Εξάλλου, με τις παρ. 6 και 7 του Ν. 2121/1993, που προστέθηκαν με την παρ. 1 του άρθρου 46 του Ν. 3905/2010 ορίσθηκε ότι οι εν λόγω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, στον οποίο αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα και είναι ο μόνος αρμόδιος να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Βάσει της διάταξης αυτής, ερμηνευόμενης και νοούμενης υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν 2121/1993, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει, στα πλαίσια του άρθρου 728 § 1ζ ΚΠολΔ, την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο ύστερα από αίτηση του ενιαίου εισπρακτικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Κατά δε την παρ. 7 του ίδιου άρθρου, εκκρεμείς δίκες κατά την ίδρυση του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωση τους.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 55 § 2 εδ. α του ίδιου ως άνω νόμου τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο, που λειτουργεί καταρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον ανωτέρω νόμο αμοιβών, όσο και

για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύσαν δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής με συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων. Από την ανωτέρω όμως διάταξη και ιδίως από την περιεχόμενη σε αυτή φράση «όλων των έργων», για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νόμος απαιτεί για το ορισμένο της σχετικής αίτησης ή αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων, που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβαστεί οι σχετικές εξουσίες καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επιμέρους στοιχείων και λεπτομερειών, των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς, αφού κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στο πνεύμα της ολότητας των διατάξεων του Ν 2121/1993, δημιουργώντας νέες δυσχέρειες στη δικαστική κυρίως διεκδίκηση της προστασίας των εν λόγω δικαιωμάτων και της είσπραξης των προβλεπόμενων από το νόμο αυτό αμοιβών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η ενιαία εύλογη αμοιβή και αποδυναμώνοντας έτσι σε σημαντικό βαθμό τον επιδιωκόμενο από την προαναφερθείσα διάταξη στόχο. Κατά συνέπεια πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί μόνο αποδεικτικά αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών και καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά αυτών και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνισης της επιμέρους σχέσης, που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης

αμοιβής, αφού σύμφωνα με τη διάταξη του εδαφίου β' του προαναφερθέντος άρθρου του Ν 2121/1993, οι άνω οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση, που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς). Υπέρ της άποψης αυτής συνηγορούν άλλωστε και τα ακόλουθα: 1) το γεγονός ότι η διαχείριση και η προστασία του συγγενικού δικαιώματος, του αφορώντος στη διεκδίκηση και την είσπραξη της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 49 του Ν 2121/1993 εύλογης αμοιβής, ανατίθεται υποχρεωτικά από το νόμο αυτό σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και δε μπορεί να ασκηθεί ατομικά από τους δικαιούχους του εν λόγω δικαιώματος, 2) το γεγονός ότι το ύψος της εύλογης αμοιβής αλλά και η υποχρέωση καταβολής της από τους χρήστες σε καμία περίπτωση δε συναρτάται προς τον αριθμό και την ταυτότητα των μελών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, 3) το ότι στην αμέσως επόμενη § 3 του ίδιου ως άνω άρθρου 55, ο Ν 2121/1993 αρκείται, για την πληρότητα και το παραδεκτό του δικογράφου της σχετικής αίτησης ή αγωγής των εν λόγω οργανισμών, στη δειγματοληπτική αναφορά των έργων, που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους εκάστοτε εναγομένους ή καθών η αίτηση χρήστες και δεν απαιτεί την πλήρη και εξαντλητική απαρίθμηση των έργων αυτών και πολύ περισσότερο την ονομαστική αναφορά των παραγωγών των υλικών φορέων, στους οποίους αυτά έχουν εγγραφεί, 4) το ότι το εισαγόμενο κατά τα ανωτέρω τεκμήριο είναι, όπως προεκτέθηκε, μαχητό και ο χρήστης, στα πλαίσια της νόμιμης άμυνάς του, μπορεί να το ανατρέψει, αφού από τον προαναφερθέντα νόμο προβλέπεται: α) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να διαπραγματεύεται με τους χρήστες και να προβάλλει τις σχετικές με τις αμοιβές των μελών του αξιώσεις του, σε περίπτωση δε διαφωνίας τους να προσφεύγει στο Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, προσωρινό καθορισμό της επίδικης εύλογης αμοιβής ή στο καθ' ύλην αρμόδιο Δικαστήριο, για τον κατά την τακτική διαδικασία οριστικό καθορισμό της αμοιβής αυτής (άρθρο 49 § 1 εδ. γ, δ και ε Ν 2121/1993) με επακόλουθο οι χρήστες να έχουν τη δυνατότητα και την απαιτούμενη άνεση χρόνου, να πληροφορηθούν οτιδήποτε σχετίζεται με

τα μέλη ή τα έργα των μελών του οργανισμού ή με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς και τα μέλη τους, που αυτός αντιπροσωπεύει στην ημεδαπή ή ακόμη και με τις σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας και εν γένει να διαπιστώσουν αν το ως άνω τεκμήριο ανταποκρίνεται ή μη στην αλήθεια, β) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, σε περίπτωση που αμφισβητηθεί από δικαιούχο ότι ορισμένο έργο, στη σύμβαση που καταρτίσθηκε με το χρήστη, ανήκε στην αρμοδιότητα του, να συντρέξει με κάθε τρόπο τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55 § 4 Ν 2121/1993), παρέχοντάς του, μεταξύ άλλων πληροφορίες ή οτιδήποτε άλλο, σχετικό με τα μέλη του και τα έργα αυτών, καθώς και να παρέμβει στη σχετική δίκη, γ) αν ο ανωτέρω οργανισμός δηλώνει ψευδώς ότι έχει την εξουσία να διαχειρίζεται ορισμένα έργα ή να αντιπροσωπεύει ορισμένους καλλιτέχνες ή παραγωγούς, εκτός από τις ποιντικές ευθύνες, οφείλει να αποζημιώσει τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55 § 4 εδ. β του Ν 2121/1993) και 5) το γεγονός ότι η τακτική αγωγή του άρθρου 49 § 1 εδ. ε του ιδίου νόμου προσομοιάζει, ως προς τη νομιμοποίηση, με τις συλλογικές αγωγές (όπως με την αγωγή του άρθρου 10 §§ 1, 8 και 9 του Ν 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών και του άρθρου 10 § 1 Ν 146/1914 «περί αθεμίτου ανταγωνισμού» ή ακόμη και με εκείνη του άρθρου 669 ΚΠολΔ), τις οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν όχι πλέον μεμονωμένα άτομα, αλλά συλλογικοί φορείς, όπως διάφορα σωματεία ή άλλες ενώσεις προσώπων, που έχουν συσταθεί και αποβλέπουν στην προστασία συγκεκριμένων συλλογικών συμφερόντων, χωρίς να είναι αναγκαία η αναφορά όλων των μελών του εκάστοτε ενάγοντος συλλογικού φορέα για το ορισμένο και το παραδεκτό της αγωγής αυτού.

Οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 § 3 Ν 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα, που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Πλέον αυτού, όμως, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν στη

διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το Ν 2054/1992 (ΦΕΚ Α' 104/30.6.1992) και αποτελεί πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση αυτή: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση» δηλ. τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5 § 1 Ν 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμη και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο στην προαναφερθείσα διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως αυτό εντός το αργότερο 30 ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη με την ανωτέρω διεθνή σύμβαση (άρθρο 5 § 2 Ν 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία, που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμη και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως μεταξύ άλλων, είναι και οι ΗΠΑ, αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα, που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της προθεσμίας των 30 ημερών δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (βλ. ΕφΘεσ 2187/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση η αιτούσα, ισχυριζόμενη ότι είναι νόμιμα συνεστημένος ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 παρ. 1, 2 και 3 του Ν. 2121/1993, με εταίρους τους αναφερόμενους στην αίτηση οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που της έχουν αναθέσει κατ' αποκλειστικότητα τη διαχείριση και είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, καθόσον η δική τους εξουσία διαχείρισης και είσπραξης του ανωτέρω δικαιώματος έχει ανασταλεί, εκθέτει ότι τα μέλη της έχουν υπογράψει συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους, ενδεικτικά αναφερόμενους στην αίτηση, αλλοδαπούς οργανισμούς διαχείρισης για την είσπραξη και τη διανομή της εύλογης αμοιβής των αλλοδαπών φορέων. Ότι περαιτέρω συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποίησαν νόμιμα στο κοινό, ότι κάλεσαν για υπογραφή σχετικής συμφωνίας και καταβολή των νομίμων αμοιβών τους όλους τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, συμπεριλαμβανομένων και των καθ' ων, που χρησιμοποιούν δημόσια τέτοιους υλικούς φορείς στα αναφερόμενα στις αιτήσεις καταστήματά τους, πλην όμως αυτοί αρνήθηκαν. Ότι, τέλος, οι καθ' ων, μολονότι χρησιμοποιούν το, ενδεικτικά μνημονευόμενο, ρεπερτόριο των αναφερομένων μελών τους, μεταδίδοντάς το σε δημόσια εκτέλεση στα καταστήματά τους, αρνούνται να συμπράξουν στον καθορισμό της ως άνω εύλογης αμοιβής τους, συναρτομένης αυτήν με την αναφερόμενη στην αίτηση έκταση των καταστημάτων τους και τη διάρκεια λειτουργίας της χρήσης τους και να την καταβάλουν. Ενόψει τούτων, επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση, ζητούν να καθοριστεί, στα πλαίσια της προσωρινής ρύθμισης κατάστασης, το ύψος της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη τους (των οποίων γίνεται ενδεικτική αναφορά) από την καθημερινή χρήση του μουσικού ρεπερτορίου τους εκ μέρους των καθ' ων στο συνολικό ποσό των 12.915 ευρώ για την πρώτη καθ' ης στην υπό στ. Α αίτηση για το έτη 2007-2013, ως προς την υπό στ. Β αίτηση στο συνολικό ποσό των 7.380 ευρώ για την 1^η των καθ' ων για τα έτη 2012 - 2013 στο συνολικό ποσό των 11.070 ευρώ για τον 2^ο των καθ' ων για τα έτη 2011, 2012 και 2013, και για την 3^η των καθ' ων για το έτος 2013 στο συνολικό ποσό των 3.690 ευρώ, ως προς την υπό στ. Γ αίτηση για την πρώτη καθ' ης για τα έτη 2008-2013 στο συνολικό ποσό των 1.143,90 ευρώ, για τον δεύτερο καθ' ου για τα έτη 2011-2013 στο συνολικό ποσό των

553,50 ευρώ, για την τρίτη καθ' ης για τα έτη 2010-2013 στο συνολικό ποσό των 738 ευρώ, για τον τέταρτο καθ' ου για το έτος 2013 το ποσό των 123 ευρώ και για τον πέμπτο καθ' ου για τα έτη 2010-2013 το ποσό των 738 ευρώ, συνυπολογιζομένου του ΦΠΑ, να υποχρεωθούν οι καθ' ων να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ των αιτούμενων ποσών, καθώς και να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά την επίδικη περίοδο, προκειμένου να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούμενους και να συνεχίζουν, ανά μήνα, την προσκόμιση τέτοιων καταλόγων. Τέλος, ζητούν να καταδικαστούν οι καθ' ων στη δικαστική τους δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο οι αιτήσεις παραδεκτά εισάγονται για να συζητηθούν ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ), έχουν δε προσκομισθεί από τους πληρεξούσιους δικηγόρους των παριστάμενων διαδίκων τα γραμμάτια προκαταβολής των νομίμων εισφορών στον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο, κατ' αρθ. 61 του Ν. 4194/2013 περί του Κώδικα Δικηγόρων. Είναι αρκούτως ορισμένες, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη, καθώς εκτίθενται όλα τα αναγκαία για την νομιμοποίηση της αιτούσας στοιχεία, ήτοι ότι συστήθηκε νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49 παρ. 6 του Ν. 2121/1993, επικαλείται το τεκμήριο του άρθρου 55 παρ. 1 εδ.α του Ν. 2121/1993 για όλα τα έργα των κατονομαζομένων στην αίτηση ημεδαπών δικαιούχων ενώ αναφέρονται και αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με τους οποίους τα μέλη της έχουν συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας. Είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1, 48 παρ. 1, 49, 54 έως 58 του άνω Νόμου (2121/1993), καθώς και σ' εκείνες των άρθρων 74, 176, 728 παρ. 1 εδ. ζ', 729 παρ.2, 731 και 732 ΚΠολΔ. Το αίτημα όμως για παράδοση εκ μέρους των καθ' ων του αιτούμενου καταλόγου και στο μέλλον, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, γιατί η εκ μέρους των χρηστών, κατά την προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, υποχρέωση παράδοσης του καταλόγου αυτού, έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση των διανομών των εισπραττομένων αμοιβών και προϋποθέτει, συνεπώς, τη δημόσια εκτέλεση έργων και όχι την ενδεχόμενη μελλοντική και αβέβαιη εκτέλεση. Επομένως, κατά τα λοιπά, η αίτηση πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων του μάρτυρα απόδειξης και ανταπόδειξης, που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο, των προσκομιζόμενων εγγράφων, σε συνδυασμό και με την επ' ακροατηρίου προφορική διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 παρ. 1, 2 και 3 του Ν. 2121/1993, που ιδρύθηκε με το από 28.9.2011 ιδιωτικό συμφωνητικό με τη μορφή της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας, με νομική προσωπικότητα, δημοσιεύθηκε νόμιμα στο βιβλίο εταιριών του Πρωτοδικείου Αθηνών με α.α. 15616/6.10.2011. Μόνοι εταίροι της είναι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, που είχαν συσταθεί νόμιμα, κατ' αρθ. 54 παρ. 4 Ν. 2121/1993 με τους διακριτικούς τίτλους 'ΑΠΟΛΛΩΝ' 'ΕΡΑΤΩ' και 'GRAMMO', για τους μουσικούς, τους τραγουδιστές και τις δισκογραφικές εταιρίες-παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας αντιστοίχως. Η λειτουργία καθενός από αυτούς εγκρίθηκε με τις αριθμ. 11083/1997, 11089/1997 και 11084/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύτηκαν νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30-12-97), ο οποίος και ελέγχει σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν. Η έγκριση λειτουργίας της αιτούσας έγινε με την από 9.12.2011 με αρ. ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού (ΦΕΚ Β 3245/30.12.2011) και σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 49 παρ. 6 Ν. 2121/1993 έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να διαχειρίζεται και να εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, εκπροσωπώντας τους οργανισμούς-μέλη της, εκτός αν πρόκειται για αξιώσεις που είχαν καταστεί ήδη επίδικες κατά την ίδρυσή της (αρθ. 49 παρ. 7 Ν. 2121/1993). Στα πλαίσια των ως άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους οι ως άνω οργανισμοί (μέλη της αιτούσας), λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι πολύ υψηλότερες, συμφώνησαν και κατάρτισαν από κοινού αμοιβολόγιο το οποίο και (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ως άνω Νόμου) γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας τρεις εφημερίδες «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» (15-9-2000), «Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» (14-9-2000) και

«ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (14-9-2000). Ήδη συνέταξαν και γνωστοποίησαν στο κοινό νέο αμοιβολόγιο που δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2-5-2003), «ΑΥΓΗ» (6-6-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003). Με τις άνω δημοσιεύσεις κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους. Έτσι, με την προμνησθείσα ιδιότητά τους οι ανωτέρω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ήδη καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών τους και είχαν προβεί, έως την ίδρυση της αιτούσας, σε κάθε επιβαλλόμενη εξώδικη και δικαστική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων τους. Ως εκ τούτου έχει εκδοθεί ικανός αριθμός δικαστικών αποφάσεων, που αναγνωρίζουν τη νομιμοποίησή τους. Μεταξύ των χρηστών δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, που τόσο τα μέλη της αιτούσας, έως την ίδρυση αυτής, όσο και η ίδια η αιτούσα, κατόπιν της ίδρυσής της, κάλεσε σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους ήταν και οι καθ' ων. Ειδικότερα, η μουσική ήταν απαραίτητη για την προσέλκυση και ψυχαγωγία των πελατών των καθ' ων, μολονότι δε αυτοί χρησιμοποιούσαν κατά τα κάτωθι μνημονευόμενα διαστήματα το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση μουσικό ρεπερτόριο των μελών των ως άνω Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης και οχλήθηκαν κατ' επανάληψη από αυτούς, αλλά και από την ίδια την αιτούσα μετά τη σύστασή της, για διαπραγμάτευση της καταβλητέας εύλογης αμοιβής των αντιπροσωπευομένων απ' αυτούς, αδιαφόρησαν και ουδέν ποσό κατέβαλαν.

Ειδικότερα, η καθ' ης στην υπό στ. Α (με αρ. καταθ. 1350 Ασφ 404/2013) αίτηση ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία ' , διατηρεί στην πόλη των , επί της οδού επιχείρηση μπαρ, με το διακριτικό τίτλο « » και με στεγασμένο χώρο εμβαδού 200 τ.μ. περίπου, με δυνατότητα ανάπτυξης, σύμφωνα με την από 19.4.2010 άδεια λειτουργίας της, 350 καθισμάτων στον εσωτερικό χώρο και 150 σκαμπό στον υπαίθριο χώρο. Καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2007-2011, σε κάθε δε περίπτωση για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των οκτώ (8) μηνών για κάθε έτος, χρησιμοποιούσε στο ως άνω κατάστημά της ελληνική και ξένη μουσική, που ήταν απαραίτητη για τη λειτουργία του. Ο ισχυρισμός της καθ' ης ότι διατηρεί

επιχείρηση καφετέριας-σνακ μπαρ, όπου η μουσική είναι χρήσιμη για τη λειτουργία της όχι όμως απαραίτητη δεν πιθανολογήθηκε ως βάσιμος, καθώς από την κατάθεση του μάρτυρος απόδειξης, ο οποίος επισκέφθηκε το εν λόγω κατάστημα, πιθανολογήθηκε ότι απασχολείται ειδικό άτομο για να εναλλάσσει τη μουσική, από σύγχρονο μηχάνημα μίξης ήχου με επιλογέα τραγουδιών, ενώ και από τις προσκομιζόμενες από την αιτούσα φωτογραφίες προκύπτει η χρήση του εν λόγω καταστήματος ως μπαρ. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι για τα έτη 2012 και 2013 έχει καταβάλει πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών των μουσικών έργων στην Έλληνική Εταιρία προς προστασία της Πνευματικής Ιδιοκτησίας ΑΕ' («ΑΕΠΙ»), γεγονός από το οποίο συνάγεται ότι χρησιμοποιούσε συνεχώς μουσική στο κατάστημα που διατηρούσε και εκμεταλλευόταν. Επομένως, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη, η καθ' ης υποχρεούται να καταβάλει στην αιτούσα εύλογη αμοιβή κατ' αρθ. 49 Ν. 2121/1993 για τα επίδικα έτη 2007-2011, απορριπτομένης της ένστασης του άρθρου 281 ΑΚ ως ουσιαστικά αβάσιμης. Τα ποσά της εύλογης αμοιβής, τα οποία τα μέλη της αιτούσας κατ' αποκοπή καθορίζουν ανά τακτά χρονικά διαστήματα στα εκδιδόμενα από μέρους τους αμοιβολόγια, δεν είναι δεσμευτικά για το Δικαστήριο. Ως κριτήρια για τον υπολογισμό της εύλογης αμοιβής πρέπει να ληφθούν υπόψη η έκταση της γενόμενης χρήσης του ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, η μείωση ή μη των εσόδων των δημιουργών αυτού, η αύξηση ή μη της πελατείας της επιχείρησης της καθ' ης, ο περιορισμός ή η αύξηση των εξόδων της ή η μείωση των εσόδων της από την ανωτέρω χρήση του. Με βάση τα ανωτέρω το ύψος της εύλογης ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η ως άνω καθ' ης ετησίως στην αιτούσα για την προαναφερόμενη χρήση υλικών φορέων ήχου, πρέπει να καθοριστεί για κάθε ένα από τα επίδικα έτη 2007-2011 στο ποσό των 1700 ευρώ ετησίως ήτοι συνολικά στο ποσό των 8.500 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 23%, ήτοι 10.455 ευρώ.

Η πρώτη καθ' ης στην υπό στ. Β (με αρ. καταθ. 1351 Ασφ 405/2013) αίτηση με την επωνυμία '.....

, διατηρεί στην πόλη των , επί της συμβολής των οδών επιχείρηση καφετέριας - μπαρ, με το διακριτικό τίτλο «...» και με στεγασμένο χώρο εμβαδού 100 τ.μ. περίπου, με δυνατότητα ανάπτυξης,

σύμφ
και 3:
αίτησι
της ε
στεγα
σύμφ
εσωτε
υπό ο
ΕΤΑΙΦ
καφετι
εμβαδ
λι. Συ
καθισ
διάρκε
ετών 2
διάστη
στά ω
τους, ε
ισχυρί
επιχειρ
απορρ
αιτούσ
δι. φη
κατάθε
κατασι
υλικού
λειτουργ
σύγχρο
σημει
καταβε
Έλλην
«ΑΕΠ
λειτουργ

α τη
ιθώς
οίος
ιδικό
ου με
ούσα
παρ.
βάλει
ηνική
ονός
τημα
ηκ
ιλογη
2011,
λιμης.
κοπή
τους
α τον
η της
η των
ρησης
η των
ος
ησίως
πρέπει
1700
ν του
(2013)
ΥΧΙΚΗ
πί της
είρηση
και με
τυξης,

σύμφωνα με την άδεια λειτουργίας της, 30 καθισμάτων στον εσωτερικό χώρο και 33 καθισμάτων στον υπαίθριο χώρο. Ο δεύτερος καθ' ου στην υπό στ. Β αίτηση διατηρεί επιχείρηση καφέ μπαρ στις επί της οδού με τον διακριτικό τίτλο ' με στεγασμένο χώρο εμβαδού 80 τ.μ. περίπου, με δυνατότητα ανάπτυξης, σύμφωνα με την άδεια λειτουργίας, 20 σκαμπό και 61 καθισμάτων στον εσωτερικό χώρο και 86 καθισμάτων στον υπαίθριο χώρο. Η τρίτη καθ' ης στην υπό στ. Β αίτηση με την επωνυμία ' , διατηρεί επί της οδού επιχείρηση καφετέριας - μπαρ, με το διακριτικό τίτλο « » και με στεγασμένο χώρο εμβαδού 90 τ.μ. περίπου, με δυνατότητα ανάπτυξης, σύμφωνα με την άδεια λειτουργίας της, 66 καθισμάτων και 8 σκαμπό στον εσωτερικό χώρο και 89 καθισμάτων και 45 σκαμπό στον υπαίθριο χώρο. Η πρώτη καθ' ης κατά τη διάρκεια των ετών 2012 και 2013, ο δεύτερος καθ' ου κατά τη διάρκεια των ετών 2011, 2012 και 2013 και η τρίτη καθ' ης κατά το έτος 2013, για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των οκτώ (8) μηνών για κάθε έτος, χρησιμοποιούσαν στα ως άνω καταστήματα τους ξένη μουσική, απαραίτητη για τη λειτουργία τους, ενώ χωρίς αυτή δεν θα προσέλκυαν την ίδια πελατεία. Η πρώτη καθ' ης ισχυρίζεται ότι διατηρεί επιχείρηση καφέ μπαρ ενώ οι λοιποί ότι διατηρούν επιχειρήσεις καφετέριας-σνακ μπαρ. Ο ισχυρισμός τους όμως κρίνεται απορριπτέος καθώς, όπως προκύπτει από τις προσκομιζόμενες από την αιτούσα φωτογραφίες και εκτυπωμένα αντίγραφα από ιστοσελίδες όπου διαφημίζονται οι επιχειρήσεις των καθ' ων ως μπαρ, σε συνδυασμό με την κατάθεση του ως άνω μάρτυρος απόδειξης, που έχει επισκεφθεί τα εν λόγω καταστήματα, αυτά λειτουργούν πράγματι ως μπαρ, χρησιμοποιώντας υλικούς φορείς με ξένο ρεπερτόριο σε καθημερινή βάση, καθ' όλες τις ώρες λειτουργίας τους και ιδίως κατά τις νυκτερινές ώρες, ενώ χρησιμοποιούσαν σύγχρονο μηχάνημα μίξης ήχου με επιλογή τραγουδιών. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι όλοι έχουν λάβει άδεια χρήσης μουσικών οργάνων και έχουν καταβάλει πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών των μουσικών έργων στην 'Ελληνική Εταιρία προς προστασία της Πνευματικής Ιδιοκτησίας ΑΕ' («ΑΕΠΙ»), για το έτος 2013, καθόσον η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία των καταστημάτων τους. Επομένως, οι καθ' ων υποχρεούνται να

καταβάλουν την εύλογη αμοιβή του άρθρου 49 Ν. 2121/1993, απορριπτομένης της ένστασης του άρθρου 281 ΑΚ ως ουσιαστικά αβάσιμης. Σύμφωνα με όσα προηγουμένως εκτέθηκαν το ύψος της εύλογης ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων ετησίως στην αιτούσα για την προαναφερόμενη χρήση υλικών φορέων ήχου, πρέπει να καθοριστεί για κάθε ένα από τα επίδικα έτη στο ποσό των 1400 ευρώ ετησίως, ήτοι για την πρώτη καθ' ης για τα έτη 2012-2013 συνολικά στο ποσό των 2800 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 23%, ήτοι 3.444 ευρώ, για τον δεύτερο καθ' ου για τα έτη 2011, 2012 και 2013 συνολικά στο ποσό των 4.200 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 23%, ήτοι 5.166 ευρώ και για την τρίτη καθ' ης για το έτος 2013 στο ποσό των 1400 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 23% ήτοι 1.722 ευρώ.

Η πρώτη καθ' ης στην υπό στ. Γ (με αρ. καταθ. 1352 Ασφ 406/2013) αίτηση ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία '...', διατηρεί στην πόλη των... επί της οδού... επιχείρηση εστιατορίου, με το διακριτικό τίτλο «...» και με στεγασμένο χώρο εμβαδού 225 τ.μ. περίπου, σύμφωνα με την άδεια λειτουργίας της, η οποία λειτουργεί μόνο τη θερινή περίοδο και για διάστημα έως πέντε μήνες. Ο δεύτερος καθ' ου της υπό στ. Γ αίτησης... λειτουργεί επιχείρηση καφετέριας επί των οδών... με το διακριτικό τίτλο '...', επιφάνειας στεγασμένου χώρου 62,10 τ.μ. με δυνατότητα ανάπτυξης, σύμφωνα με την άδεια λειτουργίας της, 37 καθισμάτων και 7 σκαμπό στον εσωτερικό χώρο και 28 καθισμάτων στον υπαίθριο χώρο. Η τρίτη καθ' ης της υπό στ. Γ αίτησης... λειτουργεί επιχείρηση καφέ-ουζερί επί της οδού... με το διακριτικό τίτλο '...', επιφάνειας στεγασμένου χώρου 90 τ.μ. με δυνατότητα ανάπτυξης, σύμφωνα με την άδεια λειτουργίας της, 27 καθισμάτων στον εσωτερικό χώρο και 14 καθισμάτων στον υπαίθριο χώρο. Ο τέταρτος καθ' ου της υπό στ. Γ αίτησης... λειτουργεί επιχείρηση καφετέριας-αναψυκτηρίου επί της οδού... στις... με το διακριτικό τίτλο '...', επιφάνειας στεγασμένου χώρου 50 τ.μ. Ο πέμπτος καθ' ου της υπό στ. Γ αίτησης... διατηρεί στην πόλη των..., επί της οδού... 15 επιχείρηση καφέ - ψητοπωλείου, με το διακριτικό τίτλο «...» και

9

με
λειτ

πέν
201

καθ

τη δ

τους

εταίι

προ

κατο

ευχό

επιβ

εύλο

κατα

ότι τ

προς

ευρώ

ΦΠΑ

ετησί

των 2

2013

344 ε

ΦΠΑ

στο π

ευρώ

προσι

προσί

αποβ/

παρά/

με στεγασμένο χώρο εμβαδού 90 τ.μ. περίπου, σύμφωνα με την άδεια λειτουργίας της.

Οι άνω καθ' ων, η μεν πρώτη κατά τα έτη 2008-2013, για διάστημα έως πέντε μήνες ετησίως, ο δεύτερος καθ' ου καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2011-2013, η τρίτη καθ' ης καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2010-2013, ο τέταρτος καθ' ου καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2013 και ο πέμπτος καθ' ου καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2010-2013 χρησιμοποιούσαν στα ως άνω καταστήματα τους ελληνική μουσική των ενδεικτικά αναφερομένων στην αίτηση μελών των εταίρων της αιτούσας, που ήταν χρήσιμη για τη λειτουργία τους, προς προσέλκυση και ψυχαγωγία της πελατείας και αύξηση των εσόδων τους. Τα καταστήματα αυτά εντάσσονται στην κατηγορία εκείνων των οποίων η μουσική είναι χρήσιμη για την προσέλκυση πελατείας, αφού καθιστά πιο ευχάριστη την παραμονή των πελατών στο κατάστημα, συντελώντας ως επιβοηθητικός παράγοντας στην εκεί παραμονή τους κι επομένως οφείλουν εύλογη αμοιβή στην αιτούσα, απορριπτομένης της ένστασης περί καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος κατ' αρθ. 281 ΑΚ. Το Δικαστήριο κρίνει ότι το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής ανέρχεται, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα κριτήρια : α) για την α καθ' ης ετησίως στο ποσό των 70 ευρώ, και συνολικά για τα έτη 2008-2013 στο ποσό των 420 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23%, ήτοι συνολικά στο ποσό των 516 ευρώ , β) για τον β καθ' ου ετησίως στο ποσό των 70 ευρώ και συνολικά για τα έτη 2011-2013 στο ποσό των 210 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% ήτοι συνολικά στο ποσό των 258 ευρώ, γ) για τη γ καθ' ης ετησίως στο ποσό των 70 ευρώ και συνολικά για τα έτη 2010-2013 στο ποσό των 280 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% ήτοι συνολικά στο ποσό των 344 ευρώ, δ) για τον δ καθ' ου για το έτος 2013 το ποσό των 70 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% ήτοι συνολικά στο ποσό των 86 ευρώ, ε) για τον ε καθ' ου ετησίως στο ποσό των 70 ευρώ και συνολικά για τα έτη 2010-2013 στο ποσό των 280 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% ήτοι συνολικά στο ποσό των 344 ευρώ.

Τέλος, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση προσωρινής επιδίκασης στην αιτούσα του μισού ποσού της αμοιβής που προσδιορίστηκε ανωτέρω, καθόσον πολλοί από τους δικαιούχους αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των βιοτικών τους αναγκών, παράλληλα δε να υποχρεωθούν οι καθ' ων να παραδώσουν στην αιτούσα

τους καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, ώστε να καταστεί δυνατή η διανομή μεταξύ των δικαιούχων.

Επομένως πρέπει η αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ'ουσίαν και να συμψηφισθούν στο σύνολό τους τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας αυτών (άρθρο 178 ΚΠολΔ)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ τις με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1350Ασφ404/2013, 1351Ασφ405/2013 και 1352Ασφ406/2013 αιτήσεις, ερήμην των δεύτερης και τρίτης καθ'ων της με αρ. καταθ. 1350Ασφ404/2013 αίτησης, ερήμην του τέταρτου καθ'ου της με αρ. καταθ. 1352Ασφ406/2013 αίτησης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ κατηρηγμένη τη δίκη ως προς τους δεύτερη και τρίτη των καθ'ων της με αρ. καταθ. 1350Ασφ404/2013 αίτησης.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ τις αιτήσεις.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που οι καθ'ων πρέπει να καταβάλουν στην αιτούσα για τους υλικούς φορείς του ήχου που χρησιμοποίησαν στα καταστήματά τους κατά το αναφερόμενο στο σκεπτικό χρονικό διάστημα Α]για την καθ'ης στη με αρ. καταθ. 1350Ασφ404/2013 αίτηση στο ποσό των 10.455 ευρώ, Β]για τους καθ'ων στη με αρ. καταθ. 1351Ασφ405/2013 αίτηση α)στο ποσό των 3.444 ευρώ για την α καθ'ης, β)στο ποσό των 5.166 ευρώ για τον β καθ'ου, γ)στο ποσό των 1722 ευρώ για τη γ καθ'ης, Γ] για τους καθ'ων στη με αρ. καταθ. 1352Ασφ406/2013 αίτηση α)στο ποσό των 516 ευρώ για την α καθ'ης, β)στο ποσό των 258 ευρώ για τον β καθ'ου, γ)στο ποσό των 344 ευρώ για τη γ καθ'ης, δ)στο ποσό των 86 ευρώ για τον δ καθ'ου και ε)στο ποσό των 344 ευρώ για τον ε καθ'ου.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ'ων να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ των ανωτέρω ποσών και ειδικότερα Α]στην καθ'ης στη με αρ. καταθ. 1350Ασφ404/2013 αίτηση το ποσό των 5.227 ευρώ, Β]στους καθ'ων στη με αρ. καταθ. 1351Ασφ405/2013 αίτηση α)το ποσό των 1722 ευρώ στην α' καθ'ης, β)το ποσό των 2.583 ευρώ στον β' καθ'ου, γ)το ποσό των 861 ευρώ στη γ' καθ'ης, Γ]στους καθ'ων στη με αρ. καταθ. 1352Ασφ406/2013 αίτηση α)το

που
δυνατή
βάσιμη
μεταξύ
αλΔ)

ποσό των 258 ευρώ στην α' καθ' ης, β)το ποσό των 129 ευρώ στον β' καθ' ου, γ)το ποσό των 172 ευρώ στη γ' καθ' ης, δ)το ποσό των 43 ευρώ στον δ' καθ' ου και ε)το ποσό των 172 ευρώ στον ε' καθ' ου, παραδίδοντας συγχρόνως τους καταλόγους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό έτη.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ στο σύνολό τους τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

4/2013,
:ρης και
ην του
/τη γλία

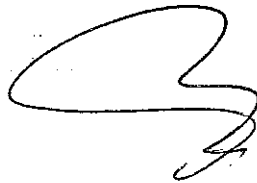
Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις .. χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 5 Νοεμβρίου 2013, με τη σύμπραξη της Γραμματέως Ελισώς Συμεωνίδου.

οίτη των

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

3ής που
ρείς του
μενο στο
καταθ.
ών στη
ύ για την
ος των
καταθ.
ης, β)στο
τη γ καθ'
344 ευρώ

ν αιτούσα
αρ. καταθ.
ων στη με
ην α' καθ'
ευρώ στη
ίτηση α)το

